

Vores ærinde i denne sag er netop at sikre en fredelig løsning på den konflikt, der foregår over strædet. Det er jo det, der er formålet, og den optræning, som kunne ske, hvis vi f.eks. vedtager forslaget her, kunne skade den politiske proces. Det ville jo være ærgerligt, og det ønsker vi ikke at bidrage til, for det vil som sagt skabe mere usikkerhed og måske mere konflikt, så man i den sidste ende kunne frygte, at processen kører at sporet.

Vi har jo hørt, at der er meget krigeriske udtalelser fra begge sider, og vi ønsker ikke at optræppe en proces, som kan føre til en konflikt over strædet. Det er det essentielle i sagen, vil jeg sige. Men det betyder ikke, at jeg ikke ligesom forslagsstillerne er dybt optaget af, at Taiwan er fuldt og helt med og nyder de samme beskyttelser på sundhedsområdet som alle andre borgere i alle andre lande i denne verden. Det vil jeg godt understrege. Men jeg har som sagt også noteret mig, at WHO vurderer, at den nuværende status ikke indebærer reelle sundhedsmæssige problemer for Taiwan, og det synes jeg er vigtigt for debatten, for det er jo det saglige og indholdsmæssige grundlag for den.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Skal jeg forstå det sådan, at hvis vi under udvalgsarbejdet får rede på, at der faktisk er problemer, fordi der simpelt hen går for lang tid af den grund, at beredskabet ikke er i orden, eftersom Kina ikke lever op til sit ansvar i etkinapolitikken for at sikre Taiwans fulde WHO-dækning – kunne Socialdemokratiet så alligevel tænke sig at mobilisere en eller anden form for opfindsomhed? Der skal ikke stilles krav, der er større, end det er menneskeligt rimeligt, men med en eller anden form for opfindsomhed kan man dog gøre et eller andet for at hjælpe de et par og tyve millioner mennesker, der er kommet i klemme på grund af stormagtsstrategi, som ikke kun er pyntelig.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg mener helt klart, at hvis der er sundhedsmæssige problemer, og det er sådan, at man ikke føler på Taiwan, at man nyder adgang til den ekspertise, der er i WHO osv., og at situationen er uholdbar, er det klart, at det er noget, der skal tages op i diskussionen med kineserne. Det er da helt naturligt, og det vil vi da opfordre til og

håbe på, at ikke bare Danmark, men forhåbentlig hele EU gør det. Jeg er i øvrigt sikker på, at EU vil gøre det i sådan en situation, så jeg kan bekræfte over for fru Margrete Auken, at det bestemt er noget, vi vil forfølge, hvis det er sådan, at der kan dokumenteres reelle problemer.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Under en debat, vi havde for knap et år siden, meddelte hr. Jeppe Kofod på vegne af Socialdemokraterne, at man var meget fascineret af den udvikling, der har været på Taiwan, og at man støttede, at de kulturelle, økonomiske og handelsmæssige forbindelser skulle styrkes. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Jeppe Kofod: Hvad mener Socialdemokraterne med det, i og med at man ikke vil støtte det forslag, Dansk Folkeparti kommer med, om at give Taiwan observatørstatus i WHO?

Så vil jeg også godt spørge hr. Jeppe Kofod: Gør det ikke indtryk på Socialdemokraterne, at Europa-Parlamentet har vedtaget et forslag om, at Taiwan netop skal have den observatørstatus i WHO? Og gør det ikke indtryk, at det faktisk var et meget stort flertal i Europa-Parlamentet, der havde nøjagtig den samme indstilling, som det forslag, vi behandler her i dag, giver udtryk for?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Til det første spørgsmål: Jeg kan kun bekræfte, at det er min holdning. Jeg synes, det bør anerkendes, at der er sket en meget spændende udvikling på Taiwan på både det økonomiske og en lang række andre områder, og det har i øvrigt medført, som flere har været inde på, at samhandelen med EU og over strædet mellem Taiwan og Kina er forøget kraftigt i de senere år til gavn for alle parter. Det synes jeg er værd at understrege.

Så vil jeg sige, at det er interessant, at Dansk Folkeparti tager behandlingen i Europa-Parlamentet op og siger: Se, hvad Europa-Parlamentet har vedtaget med et stort flertal! Det synes jeg er nye toner fra Dansk Folkeparti, og det glæder mig, at man på den måde er begyndt at sige, at vi skal arbejde på samme banehalvdel som EU, fordi det er en vigtig organisation.

Hvis det virkelig er det, Dansk Folkeparti mener, tror jeg også, man kan støtte det synspunkt, at denne sag også hører hjemme i en diskussion blandt EU-landene. Hvis man kan få en fælles